

Sygn. akt II W 1836/20

POSTANOWIENIE

G., 15 grudnia 2020 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku w Wydziale II Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Kaczorowska

Protokolant: osobiście

po rozpoznaniu wniosku oskarżyciela publicznego

w sprawie przeciwko **H. R.**

obwinionemu o to, że

w dniu 17 października 2020 w G. przy ul. (...) w sklepie (...) naruszył przepisy o zachowaniu się w miejscach publicznych w taki sposób, że nie stosował się do obowiązku zakrywania przy pomocy odzieży lub jej części, maski, maseczki, przyłbicy albo kasku ochronnego ust i nosa, znajdując się w obiekcie handlowym,

tj. wykroczenie z art. 54 k.w. w zw. z § 27 ust. 1 pkt 2 lit. d Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 października 2020 w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii

w przedmiocie odmowy wszczęcia postępowania

na podstawie art. 5 § 1 pkt 2 k.p.w, art. 59 § 2 k.p.w.

postanawia:

odmówić wszczęcia postępowania przeciwko H. R. o czyn z art. 54 k.w. w zw. z § 27 ust. 1 pkt 2 lit. d Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 października 2020 w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii.

UZASADNIENIE

Do tutejszego Sądu wpłynął wniosek oskarżyciela publicznego Komisariatu Policji IX w G. o ukaranie H. R., obwinionego o to, że w dniu 17 października 2020 w G. przy ul. (...) w sklepie (...) naruszył przepisy o zachowaniu się w miejscach publicznych w taki sposób, że nie stosował się do obowiązku zakrywania przy pomocy odzieży lub jej części, maski, maseczki, przyłbicy albo kasku ochronnego ust i nosa, znajdując się w obiekcie handlowym, tj. o wykroczenie z art. 54 k.w. w zw. z § 27 ust. 1 pkt 2 lit. d Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 października 2020 w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii.

Zdaniem Sądu powyższy wniosek nie zasługuje na uwzględnienie, albowiem zgodnie z art. 5 § 1 pkt 2 k.p.w. nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy czyn nie zawiera znamion wykroczenia. Wskazać bowiem należy, iż treść art. 54 k.w. wyraźnie wskazuje, że karze grzywny do 500 zł albo karze nagany podlega ten, kto wykracza przeciwko wydanym z upoważnienia ustawy przepisom porządkowym o zachowaniu się w miejscach publicznych. Wobec powyższego należy zauważyć, że przytoczony powyżej przepis ma charakter blankietowy, albowiem w kwestii dookreślenia znamion czynu zabronionego, odsyła do grupy „przepisów porządkowych o zachowaniu się w miejscach publicznych”, jednakże nie dotyczy on naruszenia wszystkich nakazów i zakazów, obowiązujących w miejscach publicznych. Na uwagę zasługuje bowiem fakt, zgodnie z którym, typizacja czynów zabronionych musi następować

w ustawie, zaś przepisy niższej rangi, np. rozporządzenia mogą jedynie doprecyzować regulację ustawową. Zakazy muszą być bowiem, po pierwsze ujęte w „przepisach porządkowych wydanych z upoważnienia ustawy”. Po drugie zaś, konieczne jest wyraźne wskazanie, że nieprzestrzeganie obowiązku podlega karze za wykroczenie. W orzecznictwie dotyczącym przepisów porządkowych ustanawianych przez przepisami prawa miejscowego słusznie wskazuje się bowiem, iż same przepisy porządkowe należy traktować jedynie jako normy sankcjonowane (zakazy), których naruszenie może prowadzić do odpowiedzialności wynikającej z Kodeksu wykroczeń, o ile w sposób wyraźny i skonkretyzowany dokonano takiego zastrzeżenia w ich treści. Za wystarczające w tym zakresie można uznać np. odesłanie do sankcji z art. 54 kw. (zob. wyroki SN z dnia 20.10.2009 r., III KK 249/09, Lex 529597 i z dnia 09.06.2005 r., V KK 41/05, OSNKW 2005/9/83).

Odnosząc się do realiów niniejszej sprawy, wskazać należy, iż obowiązki z § 27 ust. 1 pkt 2 lit. d Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 października 2020 w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii, które miały zostać naruszone przez H. R., nie zostały powiązane w tym akcie prawnym z możliwością pociągnięcia osób naruszających zakazy lub nakazy do odpowiedzialności za wykroczenie. Zauważyć bowiem należy, że ww. obowiązek jest czynem zabronionym pod groźbą kary. Ponadto, co istotne, nie odesłał do treści art. 54 k.w., ani nawet to trybu postępowania w sprawach o wykroczenia. Nie ma tym samym przekonującej podstawy do uznania, że nieprzestrzeganie tych obowiązków obwarowane jest sankcją karną przewidzianą przez prawo wykroczeń. Za wnioskiem tym przemawia dodatkowo argument, że naruszenie obowiązków przewidzianych w tym akcie prawnym może prowadzić do odpowiedzialności na podstawie przepisów prawa administracyjnego.

Regulacji § 27 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 sierpnia 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii nie sposób uznać również za „przepisy porządkowe o zachowaniu się w miejscach publicznych” w rozumieniu art. 54 k.w. Rozporządzenie to zostało wydane na podstawie art. 46a i art. 46b pkt 1–6 i 8–12 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz.U. z 2019 r. poz.1239 z późniejszymi zmianami). Odpowiedzialność wykroczeniowa za nieprzestrzeganie nakazów i zakazów przewidzianych w przepisach o zapobieganiu chorobom zakaźnym lub o ich zwalczaniu została jednak w art. 116 § 1 k.w. ograniczona do osób chorych lub podejrzanych o chorobę, osób stykających się z takimi osobami oraz nosicieli zarazków. Taki przypadek nie zachodził w niniejszej sprawie. Nadto dobrem chronionym poprzez nakazy i zakazy ustanowione w tymże rozporządzeniu jest zdrowie publiczne, a nie porządek i spokój publiczny wskazany w tytule rozdziału VIII Kodeksu wykroczeń, w którym stypizowano wykroczenie z art. 54 k.w. Dodatkowo wskazać trzeba, że odesłania ustawowe do wydawania „przepisów porządkowych” posługują się wyraźnie taką tych przepisów (zob. np. art. 40 ust. 3, art. 41 ust. 2 i art. 41 ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym – Dz. U. z 2020 r., poz. 713, art. 60 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie - Dz. U. z 2019 r., poz. 1464, art. 59 ust. 8 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym – Dz. U. z 2020 r., poz. 1043). W odesłaniu do wydania przepisów omawianego rozporządzenia, nie zostało zaś wskazane, że w tym akcie prawnym mają być ustanowione „przepisy porządkowe”.

Mając na uwadze powyższe, w oparciu o art. 5 § 1 pkt 2 kpw, należało odmówić wszczęcia postępowania przeciwko H. R. o czyn z art. 54 k.w. w zw. z § 27 ust. 1 pkt 2 lit. d Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 października 2020 w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii.

SSR Małgorzata Kaczorowska

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

(...)

3. (...)

(...)